

supplémentaires et complémentaires concernant les droits des actionnaires et le fonctionnement de la SC, y compris les matières pour lesquelles le CSA exige une disposition statutaire. Il semble que les autres formes de sociétés devront donc veiller à ne pas inclure de telles matières pour lesquelles le CSA exige une disposition statutaire dans leur règlement d'ordre intérieur, notamment celles concernant les pouvoirs des organes tel qu'expliqué ci-dessus, ceci en vertu de l'article 2:59, alinéa 1er, 2° du CSA qui n'est pas annulé par la Cour constitutionnelle.

La décision de la Cour constitutionnelle a également reconnu que l'article 6:13 du CSA viole les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'aucune modification des statuts n'est requise pour une société coopérative lors de l'émission de nouvelles parts ou lors de la démission ou de l'exclusion d'un actionnaire, alors que la disposition contestée comporte l'obligation d'inscrire le nombre de parts dans les statuts de la société coopérative.

5. INTELLECTUELE EIGENDOM, RECHT EN TECHNOLOGIE / DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

*Sandrine Verstraete*³

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 9 maart 2021

Zaak: C-392/19

INTELLECTUELE RECHTEN

Auteursrecht en naburige rechten – Auteursrecht – Mededeling aan het publiek

DROITS INTELLECTUELS

Droit d'auteur et droits voisins – Droit d'auteur – Communication au public

Met een prejudicieel arrest van 9 maart 2021, breidde het Hof van Justitie de reeds omvangrijke rechtspraak aangaande de complexe toepassing van de notie "publieke mededeling" in de online wereld verder uit. Het Hof diende zich in deze zaak te buigen over de vraag of het gebruik van een werk door middel van de techniek van *framing* een mededeling aan het publiek uitmaakt in de zin van artikel 3, 1. Infosoc-richtlijn. Dit in het bijzonder indien een werk wel met toestemming van de rechthebbende reeds op een vrij toegankelijke website beschikbaar was, maar waarbij de rechthebbende tegelijk ook maatregelen had genomen om *framing* te verhinderen en die maatregelen werden omzeild.

³ Advocaat te Brussel(& DE BANDT).

Het Hof spitste zich voor zijn antwoord toe op het criterium van een "nieuw publiek" waaraan dient te worden voldaan opdat er sprake zou zijn van een "mededeling aan het publiek" in de zin van artikel 3, 1. Infosoc-richtlijn. Van een dergelijk nieuw publiek is er sprake wanneer gebruikers, waarmee de rechthebbende op het tijdstip van een oorspronkelijke mededeling geen rekening hield, alsnog toegang hebben tot een bepaald werk.

In het geval dat een titularis van het auteursrecht beperkende maatregelen heeft ingevoerd of opgelegd wat betreft de openbaarmaking van zijn werk, zijn volgens het Hof alle gebruikers die zich in strijd met deze beschermingsmaatregelen toegang verschaffen tot het betrokken werk, te kwalificeren als een dergelijk "nieuw publiek".

Indien de rechthebbende de mededeling van zijn werk dus uitdrukkelijk en zonder enig voorbehoud toestaat, zal een link naar dat werk niet onder artikel 3, 1. Infosoc-richtlijn vallen. Indien de rechthebbende echter technische maatregelen heeft genomen of heeft opgelegd die de toegang tot of het gebruik van zijn werk beperken, zou een link die dergelijke maatregelen omzeilt, wel binnen de werkingssfeer van dit artikel 3, 1. Infosoc-richtlijn vallen.

Hoewel de houders van het auteursrecht en hun belangen zo een centrale rol innemen in deze uitspraak, is het Hof van Justitie zich wel degelijk ook bewust van de belangen van gebruikers in het algemeen. Tegenover de absolute beoordelingsvrijheid van de rechthebbende om beperkingen op te leggen, staat immers ook de noodzaak om de rechtszekerheid en de goede werking van het internet te waarborgen. Voor het Hof is het dan ook van belang te garanderen dat internetgebruikers, met name individuele gebruikers, met zekerheid kunnen nagaan of de rechthebbende de bedoeling had zich te verzetten tegen de *framing* van zijn of haar werken. Volgens het Hof kan de houder van het auteursrecht zijn toestemming dan ook alleen beperken door gebruik te maken van doeltreffende technische maatregelen in de zin van artikel 6, 1. en 3. Infosoc-richtlijn.

6. INSOLVENTIE / INSOLVABILITÉ

*Lies De Mulder*⁴

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 22 januari 2021

Zaak: C.20.0143.N

⁴ Aspirant-assistent Insolventierecht – Universiteit Antwerpen.

VOORRECHTEN EN HYPOTHEEK

Hypotheek – Tenietgaan – Tenietgaan verbintenis – Tegenwerpelijkheid

PRIVILÈGES ET HYPOTHÈQUES

Hypothèque – Extinction – Extinction de l'obligation – Opposabilité

De feiten die aan dit arrest ten grondslag liggen, gaan terug tot 2007. Partijen A en B verkopen hun aandeel in een onroerend goed gelegen te Schaarbeek aan partij C. Partij C verkrijgt een kredietopening en tot zekerheid hiervan vestigt bank BNP Paribas Fortis (BNPPF) een hypotheek op het onroerend goed te Schaarbeek. In het najaar van 2009 wordt echter een voorlopig bewindvoerder aangesteld tot beheer van het vermogen van partij A. Deze vordert voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel de nietigverklaring van de verkoopovereenkomst die gesloten werd in 2007. De rechtbank wil ligt de vordering in. Nadat de vordering van BNPPF in hoger beroep ongegrond wordt verklaard, gaat hij in cassatie. Het Hof van Cassatie vernietigt het arrest van het hof van beroep in de mate dit de vordering van BNPPF, die ertoe strekte de verkoop slechts *ex nunc* nietig te verklaren, als ongegrond heeft afgewezen. Nadat ook het hof van beroep te Antwerpen na verwijzing de vordering van BNPPF ongegrond verklaart, stelt BNPPF nogmaals een voorziening in cassatie in.

Artikel 74 van de hypotheekwet stelt dat zij die op een onroerend goed enkel een recht hebben dat opgeschort is door een voorwaarde, of in bepaalde gevallen kan worden ontbonden, of vatbaar is voor vernietiging, slechts een hypotheek kunnen toestaan die aan dezelfde voorwaarden of aan dezelfde vernietiging onderworpen is.

Het adagium *resolutio iure dantis resolvitur ius accipientis* geldt reeds sinds jaar en dag. Dit adagium houdt de retroactieve verdwijning in van alle handelingen gesteld door degene wiens recht nietig verklaard, tenietgedaan, ontbonden, herroepen of vernietigd is, met alle gevolgen daaraan verbonden voor derden, ongeacht of deze lasten te goeder trouw zijn. Klassiek werd artikel 74 Hyp.W. dan ook geïnterpreteerd in die zin dat de hypotheekhouder de gevolgen van een retroactieve nietigheid van de titel van de hypotheekverstrekker diende te ondergaan, ongeacht diens goede trouw. Zo oordeelde het Hof van Cassatie ook in het verleden (zie Cass. 3 september 2013).

Deze strikte toepassing van het *nemo plus iuris*-beginsel vervat in artikel 74 Hyp.W. wordt echter in de rechtsleer bekritiseerd, aangezien het tot onbillijkheden leidt bij een hypotheekhouder die rechtmatig op de overgeschreven overeenkomst mocht vertrouwen. Men bepleit dan ook een vorm van “schijneigendom”, waarbij de *nemo plus iuris*-regel verzacht wordt op basis van de goede trouw van de hypotheekhouder.

In dit arrest keert ook het Hof van Cassatie zijn kar en maakt het komaf met de klassieke interpretatie: “*Indien de titel van diegene die de hypotheek heeft verleend met terugwerkende kracht tenietgaat, gaat bijgevolg ook de hypotheek teniet, onder voorbehoud van de bescherming van derden die te goeder trouw en onder bezwarende titel beperkte zakelijke rechten hebben verkregen.*”

Het Hof vereist dus dat voortaan, wanneer de titel van de hypotheekverstrekker tenietgaat *ex tunc*, rekening gehouden wordt met de goede trouw van de hypotheekhouder.

7. VERZEKERINGEN / ASSURANCES

Béatrice Toussaint⁵

Rechtspraak/Jurisprudence

Bruxelles 1er mars 2021

Aff.: 2020/AR/767

ASSURANCES

Assurances terrestres – Assurances de frais – Assurance protection juridique – Directive n° 2009/138

VERZEKERINGEN

Landverzekeringsovereenkomst – Kostenverzekering – Rechtsbijstandverzekering – Richtlijn nr. 2009/138

Un arrêt de la cour d'appel de Bruxelles du 1er mars 2021 (2020/AR/767) rappelle la portée du principe du libre choix de l'avocat en assurance protection juridique à l'occasion de la mise en œuvre de la loi du 22 avril 2019 par laquelle le législateur entendait rendre l'assurance protection juridique plus abordable afin de faciliter l'accès à la justice.

Cette loi permet au preneur d'assurance qui a souscrit une assurance protection juridique répondant aux conditions minimales prévues de bénéficier d'une réduction d'impôt (loi du 22 avril 2019 visant à rendre plus accessible l'assurance protection juridique (*M.B.*, 8 mai 2019)).

Un produit d'assurance conçu à la suite de la loi du 22 avril 2019 accordait un double avantage financier (plafond d'intervention nettement plus élevé et suppression de la franchise) aux seuls assurés qui faisaient choix d'un avocat qui acceptait de limiter ses honoraires aux barèmes fixés par l'arrêté royal du 28 juin 2019 (arrêté royal du 28 juin 2019 portant exécution des articles 8, § 2 et 11 de la loi du 22 avril 2019 visant à rendre plus accessible l'assurance protection juridique (*M.B.*, 12 juillet 2019)).

⁵. Avocat à Bruxelles.